

Transmigration (Gestapohuset, Svolvær, Lofoten, NO)

En av de platser som William (grundaren av Lofoten Krigsmuseum) pekade ut för mig, var ett vitt trähus i korsningen Storgata/ Parkgata som en gång hade fungerat som Gestapohögkvarter under ockupationen. De sista timmarna innan jag skulle flyga tillbaka till Sverige promenerade jag omkring på gatorna och parkerna mellan huset och biblioteket. Ett antal granar angränsade huset och jag såg på dom som en form av gestalter, som om de var män från det forna Gestapohuset som hade stannat kvar och tagit formen av träd. En slags transmigration*.

1960 skrev Elias Canetti sin kanske mest berömda bok *Masse und Macht (Massa och Makt)*. Här tilldelar han olika nationer gruppssymboler och beskriver tyskarna som en marscherande skog eller en skogsarmé. Han menade att skogen och armén är intimt förbundna med varandra och att båda kan tjäna som gruppssymbol för den tyska nationen.

Jag gjorde porträtt av träden och hängde dom på kortsidan av de gamla bokhyllorna på Vågan bibliotek. Dessa massiva möbler är kvarlevor från Svolværs första folkbibliotek från början av 1900-talet. När du tittade på teckningarna inifrån biblioteket kunde du se träden och det vita trähuset genom fönstren.

Nu håller biblioteket på att packa ihop och i april nästa år (2015) ska de flytta till nya lokaler. Ett beslut om att inte ta med sig hyllorna har tagits så jag åkte upp för att hämta dom.

Jag berättade för William att jag var på väg till Svolvær för att packa ihop hyllorna. Han svarade att träden utanför biblioteket huggits ner för att göra plats för en ny park. Alla barrträd hade ryckts upp med rötterna och stod inte längre kvar. Han sa att granträd inte är särskilt omtyckta där. De flesta av lövträden skonades.

Träden höggs ner i början av den här sommaren och när jag kom upp i oktober, låg stammarna fortfarande kvar längs med biblioteksbyggnaden. Kvinnorna som jobbar på biblioteket berättade för mig att granarna hade stått i månader med sina grenar avsågade innan de slutligen höggs ner. De tyckte det var en märklig syn.

*** transmigration**

om själens förmåga att efter döden flytta över till en annan människa (reinkarnation) eller till djur, växter eller andra föremål (transmigration)

Transmigration (The Gestapo House, Svolvær, Lofoten, NO)

Amongst other places, William (the founder of the Lofoten War Museum) pointed out a white wooden house in the corner of Storgata/Parkgata that used to function as the headquarters of the Gestapo during the occupation. The last hours before flying back to Sweden, in February 2013, I walked the streets and small parks between the house and the library. Several spruce trees were neighbouring the house and I looked upon them as characters – as if they were men from the former Gestapo house that had remained and taken the form of trees. A form of transmigration.*

In 1960, Elias Canetti wrote *Masse und Macht (Crowds and Power)*. Here he assigned nations different crowd symbols and he described the Germans as a marching forest or a forest army. He said that the forest and the army are intimately linked and can both equally serve as the crowd symbol of the German nation.

I made portraits of the trees and presented them hanging from the short end of the old wooden bookshelves at the Vågan Public Library. These solid structures are remnants of the first Public Library, built in the early 1900s. Viewing the drawings from inside the library, you could see the trees and the white wooden house through the windows.

Now the library is packing up and moving to new locations in April next year (2015). A decision has been made not to bring the shelves so I went up there to get them.

I told William I was coming to Svolvær to pack up the shelves. He replied that the trees outside the library had been cut down to make place for a new park. All of the coniferous trees had been up-rooted and were no longer standing. He said spruce trees aren't much liked up there. Most of the leafy trees were spared.

The trees were cut in the beginning of this summer and when I came up in October, the trunks were still laying piled up against the library wall. I was told by the women working in the library that the trees had been standing for months with their branches cut off. They found it an odd sight.

*** transmigration**

- 1) the act of transmigrating
- 2) the passage of a soul after death into another body; metempsychosis

Mercedes, Kjell Ove Storvik, 1982

Med vetskap om att biblioteket skulle flytta, hyllorna lämnas kvar och William som berättat för mig att träden sågats ner, visste jag att det var dags att åka tillbaka. Jag ville dokumentera förändringarna och se trädstammarna innan de forslades bort. Jag kontaktade Kjell Ove Storvik, en lokal fotograf från Kabelvåg, som jag hade träffat i september förra året.

En tidig eftermiddag när vi var ute och fotograferade det vita trähuset, kom han ihåg att han hade tagit en bild av det någon gång på 1980-talet. Dagen därpå tog han med sig negativet och när han räckte över det till mig, skrattade han och sa: ”män och bilar...” - bildens huvudmotiv var en vit Mercedes.

Han hade inte vetat om att huset hade använts av Gestapo förrän jag berättade det för honom. Så, på hösten 1982 hade han till synes slumpmässigt fotograferat en tysktillverkad bil framför en byggnad vars historia han inte kände till och 32 år senare hade negativet hamnat i mina händer.

Mercedes, Kjell Ove Storvik, 1982

With the library moving, the shelves left behind and William telling me the trees were no longer standing, I knew I had to return. I wanted to document the changes and see the tree trunks before they were taken away. I contacted Kjell Ove Storvik, a local photographer, whom I had met September the previous year.

One early afternoon, when we were out photographing the white wooden house, he remembered that he had taken a picture of it some time back in the 1980s. The following day, he brought the negative and while handing it over to me, he laughed and said ‘men and cars...’ – the main motif in the image was a white Mercedes.

He hadn't known that the house had been the Gestapo headquarters during the occupation until I told him. So, in the autumn of 1982 he had seemingly by chance photographed a German produced car in front of a building whose history was unknown to him and thirty-two years later the negative ended up in my hands.

Transitportal (Lofoten Krigsmuseum/Svinøya, Svolvær, Lofoten, NO)

Den här väggtextilen gjordes ursprungligen för Lofoten krigsmuseum där den hängde i september 2013.

Den vävda mattans mönster, eller randning, härstammar från en klädställning med uniformer och ytterrockar från andra världskriget. Jag fann dem hängandes på William Hakvaags kontor på Lofoten krigsmuseum i Svolvær första gången jag reste dit i februari 2013. För tillfället är de placerade i ett av museets källarförråd.

Den runda virkade mattan är en abstraktion av en tysk kanonplattform på den närliggande ön Svinøya-Kuba, på gångavstånd från museet. Lofoten var täckt av snö under mitt besök och jag upptäckte först kanonplattformen i ett fotografi, taget av William i början av 1990-talet. Originalfotografiet visas här.

Plattformen var den största av fem och byggd ovanpå en av de många bunkrar som vetter mot Vestfjorden. Under ockupationstiden var Svolvær det bunkertätaste området i Lofoten.

Överst till höger på den runda mattan, där den möter piltecknet i den bakomliggande vävda mattan, är färgerna intensivare och mer lysande. Det här var kanalen, eller porten, som erbjöds de andar som hemsöker museet och som William berättat många historier om. Om de ville gå över till den andra sidan, kunde de göra det här, men det fungerade bara under tiden den hängde där. När textilen togs ner stängdes dörren.

När jag besökte museet igen i oktober 2014 frågade jag William om det hade varit någon ökad aktivitet medan portalen var uppe – om den hade använts av andarna. Han svarade att de hade accepterat att den hängde där.

Transit Portal (The War Museum/Svinøya, Svolvær, Lofoten, NO)

This wall-mounted textile was originally made for the Lofoten War Museum where it hung in September 2013.

The pattern, or striping, of the woven carpet derives from a rack of uniforms and coats from the Second World War. On my first trip to Lofoten in February 2013, I found them hanging in the private office of William Hakvaag at the Lofoten War Museum in Svolvær. For now, they are placed in a basement storage at the museum.

The round crochet carpet is an abstraction of a German cannon emplacement at the nearby island of Svinøya-Kuba. It is within walking distance from the War Museum. Lofoten was covered in snow on my first visit and I initially discovered the cannon emplacement in a photograph, taken in the early 1990s by William. The original photograph is shown here.

This emplacement was the largest of five and built on top of one of the many bunkers facing Vestfjorden. During the occupation, the area of Svolvær was the most heavily armed in Lofoten.

At the round carpet's top right, where it meets the arrow sign in the woven carpet behind, the colours are brighter and more vivid. This was the channel, or gateway, offered to the spirits haunting the museum. If they wanted to pass to the other side, they could, but it only worked for the period it hung there. When the textile was taken down the door closed.

When visiting the museum again in October 2014, I asked William if there had been any increased activity while the portal was up – if it had been used by the spirits. He answered that they had accepted the portal hanging there.